

מסכת זבחים

פרק י

א. כל התדיר מחברו, קודם את חברו. התמידים קודמים למוספין, מוספי שבת קודמין למוספי ראש חודש, מוספי ראש חודש קודמין למוספי ראש השנה, שנאמר (במדבר כח), מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה:

ב. וכל המקדש מחברו, קודם את חברו. דם חטאת קודם לדם עולה, מפני שהוא מרצה. אברי עולה קודמין לאמורי חטאת, מפני שהן פליל לאשים. חטאת קודמת לאשם, מפני שדמה נתן על ארבע קרנות ועל היסוד. אשם קודם לתודה ולאיל נזיר, מפני שהוא קדשי קדשים. התודה ואיל נזיר קודמין לשלמים, מפני שהן נאכלין ליום אחד, וטעונים להם. שלמים קודמין לבכור, מפני שהם טעונים מתן ארבע, וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק:

ג. הבכור קודם למעשר מפני שקדשתו מרחם, ונאכל לפנהגים. המעשר קודם לעופות, מפני שהוא זבח ויש בו קדשי קדשים, דמו

ד. העופות קודמין למנחות, מפני שהן מיני דמים. מנחת חוטא קודמת למנחת נדבה, מפני שהיא באה על חטא. חטאת העוף קודמת לעולת העוף. וכן בהקדשה:

ה. כל החטאות שבתורה, קודמות לאשמות, חוץ מאשם מצרע, מפני שהוא בא על ידי הכשר. כל האשמות שבתורה באין בני שנים ובאין בכסף שקלים, חוץ מאשם נזיר ואשם מצרע, שהן באין בני שנתו ואינו באין בכסף שקלים:

ו. כשם שהן קודמים בהקרבתו, כך הן קודמים באכילתו. שלמים של אמש ושלמים של היום, של אמש קודמין. שלמים של אמש וחתאת ואשם של היום, שלמים של אמש קודמין, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, החטאת קודמת, מפני שהיא קדשי קדשים:

ז. ובכלם, הכהנים רשאים לשנות באכילתו, לאכלו צלויים, שלוקים, ומבשלים, ולתת לתוכן תבלי חליו ותבלי תרומה, דברי רבי שמעון. רבי מאיר אומר, לא יתן לתוכן תבלי תרומה, שלא יביא את התרומה לידי פסול:

ח. אמר רבי שמעון, אם ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה, אין אתה צריך לשאול מה הוא, אלא מותר רקיקי מנחות ישראל, ולג

שָׁמֶן שֶׁל מִצְרָע. אִם רָאִיתָ שָׁמֶן שֶׁהוּא נָתוּן עַל גִּבֵּי הָאָשִׁים, אֵין
אַתָּה צָרִיד לְשֹׂאֹל מֶה הוּא, אֶלָּא מוֹתֵר רִקְיָקִי מִנְחוֹת כֹּהֲנִים,
וּמִנְחַת כֹּהֵן הַמִּשִּׁיחַ. שְׂאִין מִתְנַדְּבִים שָׁמֶן. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר,
מִתְנַדְּבִים שָׁמֶן: